

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **P. R.**, v řízení zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Českobratrská 2, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Prokešovo náměstí 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.3.2013 č.j. SMO/077974/ 13/DSČ/Kuč, ve věci upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo vyhověno žalobcovu návrhu na upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, jak mu byl uložen žalovaným dne 30.12.2011 č.j. SMO/420517/11/DSČ/Las na dobu 6 měsíců.

Napadené rozhodnutí je vystavěno na názoru, že žalobce způsobem svého života neprokázal, že další výkon zákazu činnosti není potřebný. Žalobce totiž po uložení zákazu činnosti nesplnil svou povinnost odevzdat řidičský průkaz do 5 pracovních dnů od nabytí právní moci výroku o uložení zákazu činnosti, jak mu

ukládá § 94a odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákonu o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“), přičemž nikdy ani neoznámil ztrátu řidičského průkazu. Žalobce tak podle žalovaného vyjádřil svůj negativní postoj k naplnění účelu uloženého zákazu činnosti. Neodevzdání řidičského průkazu pak vzbuzuje v žalovaném podezření, že žalobce mohl nedodržovat uložený zákaz činnosti.

Žalobce namítá, že:

- 1) závěrečné konstatování žalovaného je zcela absurdní a ničím nepodložená hypotetická spekulace. Žalobce tvrdí, že během zákazu motorové vozidlo neřídil (správní orgán nemá důkaz o opaku), naopak si byl vědom své povinnosti neřídít, proto neřídil. Ani skutečnost, že žalobce by měl řidičský průkaz při sobě, nezakládá možnost řídit motorová vozidla – jedná se o pouhé osvědčení o předchozím rozhodnutí o vydání řidičského oprávnění. Odevzdání řidičského průkazu tak sice formálně finalizuje proces, v němž byl uložen zákaz činnosti, je to však formalita, která nevylučuje účinnost uloženého zákazu činnosti;
- 2) neodevzdání řidičského průkazu není přestupkem v oblasti dopravy, nýbrž přestupkem proti pořádku ve veřejné správě, směřuje tedy k ochraně jiného právem chráněného zájmu než k bezpečnosti dopravy (ta je zajištěna již uložením zákazu činnosti) – neodevzdání řidičského průkazu tak dle žalobce neohrožuje bezpečnost dopravy.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 94a odst. 1 ZSP držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel (...).

Dle § 94a odst. 2 ZSP řidičský průkaz je povinen odevzdat držitel řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odstavce 1.

Dle § 103 odst. 1 ZSP řidičský průkaz je veřejná listina, která osvědčuje řidičské oprávnění držitele a jeho rozsah (...).

Dle § 109 odst. 1 ZSP řidičský průkaz se vydá osobě, které bylo uděleno řidičské oprávnění.

Z ust. § 109 odst. 1 a § 103 odst. 1 ZSP jednoznačně vyplývá, že řidičský průkaz je veřejnou listinou, která osvědčuje, že ten, kdo se jí prokazuje, má řidičské oprávnění (pokud se současně jedná o osobu, které byl řidičský průkaz vystaven). Jako takový má řidičský průkaz účinky veřejné listiny stanovené § 53 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů: „(...) listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.“

Řidičský průkaz tedy zajišťuje rychlé a spolehlivé zjištění, zda konkrétní osoba je držitelem řidičského oprávnění (jakkoli lze prokázat i opak). Argumentace žalobce, že detence řidičského průkazu neslouží k bezpečnosti silniční dopravy je absurdní, neboť soudu není zřejmé, k čemu jinému by měl řidičský průkaz sloužit. Povinnost řidiče mít u sebe řidičský průkaz (§ 6 odst. 8 ZSP) i povinnost odevzdat řidičský průkaz (§ 94a odst. 2 ZSP) jsou jasně uloženy předpisem na ochranu bezpečnosti silničního provozu – ZSP, pročez je nerozhodné, zda je jejich porušení výslovně definováno jako přestupek na úseku dopravy (§ 125c a násl. ZSP) nebo jako porušení jiné právní povinnosti [§ 46 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPř“)]. Rozhodné je, že uložením právě této konkrétní povinnosti zákonodárce sledoval ochranu bezpečnosti silničního provozu.

Ze shora uvedeného současně vyplývá, že detence řidičského průkazu bez existence řidičského oprávnění narušuje veřejný zájem na rychlém a spolehlivém zjištění, zda je řidič držitelem řidičského oprávnění. Ten, kdo si ponechává řidičský průkaz, aniž by byl skutečným držitelem řidičského oprávnění, tedy vytváří podmínky pro znesnadnění odhalení jeho případné protiprávní činnosti. Současně tím vyjadřuje svůj ledabylý postoj k plnění povinností řidiče stanovených ZSP, tzn. vede takový způsob života, který nezaručuje, že další výkon zákazu činnosti není potřebný. Proto nemůže naplnit podmínky pro upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti ve smyslu § 14 odst. 3 ZPř.

Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí z pohledu uplatněných žalobních bodů k závěru, že žalovaný rozhodl zcela v souladu se zákonem, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 12. února 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu